

Oponentský posudek

na rigorózní práci Mgr. Barbory Flakové

„Skončení pracovního poměru se zaměřením na výpověď“

Předložená práce o rozsahu 95 stran textu je systematicky rozdělena do devíti kapitol, z nichž všechny kromě třetí jsou dále vnitřně členěny, a závěru.

Autorka se nejprve zaměřuje na vývoj právní úpravy pracovněprávních vztahů a dále na důvody vedoucí k přijetí nového zákoníku práce. Po vymezení pojmu pracovního poměru se zabývá právními úkony účastníků pracovního poměru směřujícími k jeho skončení, tj. dohodou o rozvázání pracovního poměru, výpovědí, okamžitým zrušením pracovního poměru a zrušením pracovního poměru ve zkušební době. Těžiště práce spočívá v páté, nejrozsáhlejší kapitole, v níž je rozebrána právní úprava výpovědi. V následujících kapitolách autorka věnuje pozornost právním událostem, které mají za následek skončení pracovního poměru, skončení pracovního poměru v některých zvláštních případech a povinnostem zaměstnavatele při skončení pracovního poměru. V poslední kapitole je podán výklad o právní úpravě zkoumané problematiky v některých zemích Evropské unie.

V závěru autorka stručně hodnotí platnou právní úpravu skončení pracovního poměru a uvádí i dílčí náměty *de lege ferenda*, které jsou jistě zajímavé, ale poněkud diskutabilní.

Se systematickým členěním textu je možno souhlasit. Autorka vychází z rozsáhlého okruhu odborné literatury časopisecké i knižní, kterou uvádí v seznamu použité literatury a v textu s ní pracuje a odkazuje na ni. V seznamu použitých právních předpisů jsou uvedeny i některé zákony, které již byly zrušeny.

Zvolené téma je velmi aktuální a důležité. Z textu je zřejmé, že autorka přistoupila k jeho zpracování se zájmem i potřebnými znalostmi. Je však nutno konstatovat, že se nevyvarovala některých pochybení spočívajících především v tom, že někdy do určité míry vychází z již neplatné právní úpravy. Je tomu tak např. na str. 38 při výkladu o neplatném rozvázání pracovního poměru nebo na str. 51 v rámci výkladu o účasti odborové organizace při výpovědi. Subkapitola 7.1. nazvaná „Další pracovní poměr“ je nesrozumitelná. Na str. 41 se autorka zmiňuje o tom, že výpověď, která není vlastnoručně podepsána, není v souladu se zákonem.

Textu chybí pečlivější závěrečná korektura, při níž by byly odstraněny chyby, které zcela zbytečně snižují úroveň práce. Jde o přepisy (např. na str. 21, 37, 41, 82), záměnu slov (např. str. 26,59) nebo vynechání slova (např. str. 26, 87) či několika slov (např. na str. 60 v doslovné citaci ust. § 52 písm. e) zákoníku práce).

Pozitivně je možno hodnotit skutečnost, že autorka se neomezuje pouze na rozbor platné právní úpravy skončení pracovního poměru, ale odkazuje na příslušnou soudní judikaturu a poukazuje i na některé aplikační problémy. Místy srovnává právní úpravu zakotvenou ve starém a novém zákoníku práce. Zajímavý je i výklad o právní úpravě zkoumané problematiky ve vybraných zemích EU.

Přes výše uvedené nedostatky je možno dospět k závěru, že autorka při zpracování zvoleného tématu prokázala dobré znalosti zkoumaných otázek i potřebnou schopnost samostatné tvůrčí práce.

Závěrem konstatuji, že předložená práce splňuje požadavky kladené na rigorózní práce Rigorózním řádem Právnické fakulty a proto ji **doporučuji k obhajobě.**

JUDr. Vera Stangova, CSc.

konzultant

V Praze dne 6. listopadu 2008